

מבין משאבים 2280, כ"ח בניסן תשפ"ב, 29 אפריל 2022

תרצה סוריה ז"ל

ז' אב תש"ד - י"ד ניסן תשפ"ב

15.4.2022-19.8.1944

יהי לכרך ברק

הצלון מוקדש לזיכרה של חברתנו תרצה סוריה ז"ל

מה הצלון:

תרצה אהובתי / אמנון סוריה

אמא / הנניט

תרצה דודה אהובה שלי / שני ברנר

תרצה חברתנו היקרה / נאה ריב

סבתא תרצה / מצבוקת השורשים של אור סוריה

בית משאבי שדה משתתף

בצער אמנון סוריה ובני המשפחה

על פטירתה של

תרצה סוריה ז"ל

תרצה אהומתי

הגעת למשאבי שדה מקיבוץ מעוז חיים לשנה שלישית לאחר הצבא. שם שרתת כמקפלת מצנחים.

הכרנו, התאהבנו והחלטנו להקים משפחה את היית מאוד פעילה בקיבוץ, מילאת תפקידים רבים: היית מנהלת מחסן הבגדים ועבדת כמטפלת בחברת הנעורים ורבים הם חברי המשק שזוכרים לך תקופה יפה זו. לאחר מכן, החלטת לשנות מקצוע והפכת למזכירה רפואית ומילאת את תפקידך במסירות וברגישות רבה.

תרצה, היית אמא למופת. גידלנו ביחד שלושה בנים מקסימים. כאשר נקראתי לשליחות מטעם תנועת דרור, השייכת לקיבוץ המאוחד, בבלגיה הרחוקה ולנו כבר שני זאטוטים קטנים עדי ותומר-שם נפתחנו לעולם אחר ולחיים אחרים. שלוש שנים שירתנו בבלגיה, זו הייתה תקופה מאתגרת. נהנינו והצלחנו למלא את תפקידנו בצורה נאותה.

התאהבתי במשפחתך הצנועה והידועה. סבא שלך, יוסף חיים ברנר הסופר הדגול ואביך אורי סגן מפקד הפלמ"ח וכמובן נסיה אימך, הפעילה והבלתי נשכחת. תרצה שלי,

בתמיכתך ובעזרתך הרחבתי את השכלתי והגשמתי את חלום נעורי. לפני כ 8 שנים המחלה פרצה בגופך ולא נתנה לך מנוח. מעולם לא התלוננת, קיבלת את גורלך באופן טבעי ועשינו הכל להיטיב את מצבך.

זכית בסוניה הנהדרת שטיפלה בך במסירות אין קץ בשנתיים האחרונות ואנו רוצים להודות לה על כך מקרב לב.

נוחי על משכבך בשלום תרצה יקירתי, את בתוך ליבי לעולמים.

אהובך אמנון.

knk,

תודה.

שנתת לנו ללא סוף
ואת כל כולך כל החיים
תודה על כל הגרעינים
על הגלידת תפוזים
על אהבה ללא תנאים
תודה על הקציצות המושלמות
על הבלניצ'ס פטריות
על נתינה ללא גבולות
על סלט חתוך מושלם
אין כמו אמא בעולם
תודה ששידכת לי את יובל
היית אמא על חלל
לב גדול ומדהים
שמוקף בבן אדם מהצדדים
תודה שהיית בשביל אבא בכל מקום וזמן
ואיך תמיד שמת לב לכל פרט קטן
על העוגיות המלוחות המופלאות
וכמה שאהבת שלוש כלות
על לימונדה אגדה, בוטניאדה מתוקה ולביבות בחנוכה
תודה שהיית סבתא מופלאה
על הקפצות לנכדים בכל שעה
על בייביסיטר כשעוד היה אפשר
על שמיכה בלילה קר
תודה על החיבוקים והנשיקות
ועל הר של קיצפיות
על פריקסה שהיינו מכינים
על אהבה ללא מילים
תודה שהיית האימא של החיים
אוהבים ומתגעגעים
הבנים
נוחי על משכבך בשלום

המשפחה מודה מעומק הלב לצוות הטיפולי והרפואי בקיבוץ שעשו לילות כימים בעבור אמא

תרצה דודה אהבה שלי

מי שהמציא את המשפט "רחוק מהעין רחוק מהלב" בטח לא הכיר אותך ואותי. ישנם דברים שמרגישים בלב עוד לפני שמבינים בראש דודה יקרה שלי,

מאז ומתמיד הייתה בין שתינו אהבה כזו אמיתית, שבלב – אהבה צנועה, שקטה, קצת נחבאת אל הכלים. מדויקת כמוך- כמו שהיית בחיידך.

נכון שלא התראינו הרבה, אך בעולם הדיגיטאלי הצלחנו למצוא לעצמנו – רק לשתינו, זמן של שיחות איכות, זמן של ונטילציה – אני מספרת, מברברת, שופכת ומקשקשת ואת כמו שאת קשובה, לעיתים מצחקקת את צחוקך המתגלגל ולבסוף תמיד מנסה להשכין שלום לסיפוריי.

את השקט והרוך, הענווה, טוב הלב האינסופי שבך, הצלחת להקרין על כל אדם שנקרא בדרכך.

שושו היית קוראת לי והייתה ביננו אהבה רק שלנו. גם בשנותיך האחרונות, כשכבר פחות הצלחנו לדבר, הייתי מדברת אלייך ובטוחה שאת שם.

לפני כחודש כשהגעתי לביתך עוד קראת לי שושו, ואני? התמוגגתי, לא נרגעתי שאת מזהה וזוכרת לקרוא לי בשם החיבה רק שלך.

בשבוע שעבר ראיתך פעם אחרונה ודי!! ישבתי, ליטפתי, נגעתי, הסתכלתי בעינייך ולא ראיתי דבר. שאלתי אם את יודעת שזו אני שושו, ואת החזרת בשאלה, שושו?

ליבי נשבר

הבנתי שנגמרו המילים, המבטים, הליטופים – נגמרה התקווה הדודה שלי האהובה גוועת לאיטה, והחיים ימשיכו בלעדדייך, הכיצד? חסרונך ילך ויתעצם בליבנו, הזמן מעצב את החוסר, העצב והגעגוע – וקצת מתעתע כאב מכריח לגדול

את תמשיכי לרחף לך אי שם בעולמות אחרים, גיבורה וחופשיה מכאב ותלות.

לכי עכשיו לזרוח כמו שמש

יש לך כנפיים תעופי רחוק

לכי עכשיו בלי פחד ואם זה יכאב לך

מנגינה שכתבתי תחזיק לך תמיד

וגם אם תהיי שם לבד, לבד כל כך

תדעי שתמיד יש לך אותך

שלך שושו

רוצים להודות מקרב לב

לכל בית משאבי שדה,

על כל העזרה והושטת היד בימים קשים אלו.

תודה על התמיכה, על כל חיבוק ועל כל מאכל מנחם.

אוהבים ומעריכים אמנון וכל משפחת סוריה

תרצה חברתנו היקרה,

כמה קשה לכתוב מילות פרידה כשהלב נקרע מעצב והעיניים מוצפות בדמעות.

תרצה, אני כותבת לך בשמי ובשם קבוצת החברות הטובות שלך. לכל אחת מאיתנו יש אוסף ייחודי של שעות, חוויות וזכרונות פרטיים וייחודיים איתך, אך כמובן יש לנו גם אוסף של חוויות משותפות, מימי הכיף שנסענו לבלות ביחד, לחגוג ימי הולדת, סיורים מעניינים, הצגות, נסיעות לשופינג, בתי קפה, מפגשים באירועים משמחים – חתונות, לידות ועוד, מהחלפת מתכונים, המלצות על ספרים שקראת ועוד.

תרצה, בשנים האחרונות ליוונו אותך בהתמודדות עם המחלה הקשה שפקדה אותך. האופן בו בחרת להתמודד עורר בנו הערכה רבה. באצילות נפש ובלי להתלונן עברת תקופות לא קלות והצלחת להתגבר. לא ויתרת לעצמך. היו לך כוחות שנבעו מתוכך. אך גם שאבת המון כוח ממשפחתך, מילדיך וכלותיך, מנכדיך ומאמנון שהתמסר כל כולו לך, מתוך דאגה ואהבה ענקית. כל כך מרגש היה לראות את תעצומות הנפש והקשר המיוחד שרקמתם ובניתם יחד. בתקופה האחרונה נתרמתם רבות גם מעזרתה ומסירותה של סוניה המטפלת שהתקבלה בחום ואהבה לביתכם ולמשפחתכם. נוכחותה תרמה רבות לתחושת הבטחון ולידיעה שאת עטופה בחום, באהבה ובידיים טובות של כל הסובבים אותך, וכמובן גם ע"י כל המערך של הצוות הרפואי והמקצועי.

תרצה, לצערנו לפני כמה שנים נפרדנו מחברתנו הטובה מלכה ז"ל. מלכה היתה מאד קרובה אליך. לכתה הותיר בליבך ובליבנו חסר גדול וגעגוע ענק. היום אנו נפרדים ממך. לדאבון ליבנו, עוד חלק חשוב ממרקם החברות שבנינו נקטע ויהיה לנו מאד חסר. כפי שהבטחנו למלכה, כך מבטיחות גם לך. נשמור את זכרונך דרך החוויות היפות שצברנו יחד. אנו כאן נמשיך לשמור ולטפח את החברות שלנו מתוך הכרה בחשיבות ובערך המוסף שיש למעטפת החברות להוסיף טעם, יופי משמעות ושמחת הלב בחיינו.

תרצה, נפרדות היום ממך בהכרת תודה על מי שהיית עבורנו.

כבר מתגעגעות,

החברות הטובות (נכתב ע"י נאוה רייב)

סבתא תרצה - נאמא אבא

לסבתא שלי קוראים תרצה על שם עיר הבירה של יהודה בתנ"ך, שם משפחתה לפני החתונה היה ברנר, ולאחר שהתחתנה שם המשפחה שונה לסוריה שם משפחתו של סבי אמנון.

סבתא נולדה בתאריך: 19/8/1944 בבית החולים "העמק" שבעפולה לאורי ברנר שהיה סגן מפקד הפלמ"ח ולנסיה. סבתא הייתה נכדתו של יוסף חיים ברנר. לסבתא יש 2 אחים שגדולים ממנה, מיכל ויוחי והאחות איילת, שצעירה ממנה.

סבתא גדלה בקיבוץ מעוז חיים בבית ילדים בלינה משותפת עם עוד ילדים בני גילה שם הם היו אוכלים, מתקלחים, ישנים ומשחקים. אחרי ארוחת הערב הוריהם היו באים להשכיב אותם לישון.

סבתא מאוד אהבה ספורט ובעיקר אתלטיקה בהרבה שבתות הייתה נוסעת לתחרויות. בתנועת הנוער סבתא הייתה פעילה בתנועת הקיבוצים הם היו הולכים לטיולים יפים. בקיבוץ מעוז חיים הנעורים היוו חלק פעיל מאוד בקיבוץ. הם היו נוהגים לעשות הרבה טיולים גדולים לאזור הנגב

סבתא למדה בבית ספר יסודי ותיכון בקיבוץ מעוז חיים שבעמק בית שאן דבורה עומר הייתה מורתה והספר "דפי תמר" נכתב עליה ועל כיתתה.

במהלך נעוריה: סבתא חגגה בת מצווה עם כל כיתתה בה הציגו הצגות, הקריאו סיפורים וערכו מופעים להורים ולכל בני הקיבוץ. את החגים חגגה עם כל חברי הקיבוץ בחדר אוכל ולחגים נתנו פירוש חילוני מיוחד.

סבתא סיימה 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות בבית ספר קיבוצי בו היה נהוג לשלב עבודה חקלאית. סבתא עבדה בכרמים.

בצבא שירתה כמקפלת מצנחים ואחרי שנה כמד"ר.

סבתא עבדה כמטפלת בבית הילדים בקיבוץ משאבי שדה ולאחר מכן הייתה קניינית של בגדים ועבדה כמזכירה רפואית במרפאת הקיבוץ

לאחר שהגיעה לקיבוץ משאבי שדה לסייע למשק הצעיר, הכירה את סבא. הם נישאו בקיבוץ בנישואים אזרחיים בשנת 1965.

לאחר הולדת שני בניהם עדי ותומר (אבא שלי), נסעו לשליחות בבלגיה שארכה שלוש שנים. לאחר שחזרו לארץ נולד בנם ה-3 עומרי. לסבתא יש 8 נכדים, שלושה נכדים גרים בקיבוץ ועם כולם היא בקשרים מצויינים והמשפחה נפגשת לעיתים קרובות.

מעבודת השורשים של אור סוריה (הבת של תומר)